

avo in sovražstvo, tistemu pa bomo odločno pokazali, da pri nas za take mešetarje niso ugodna in da se jih znamo iznebiti.

Več kmetov iz Framja, Ježenc in Morja.

Zunanje novice.

Strahovito dejanje blaznega (norega.) Nedavno je hotel na kolodvoru v Veršecu (Ogersko) vlaški kmet Dragia stopiti na vlak brez voznega lista (bita). Ko mu je hotel to neki policaj zabraniti, je kmet na njega ustrelil ter ga smrtno ranil. Rekel je, da ga vsakogar ustrelil, kdorkoli se mu bode približal. Ko ga je hotel drugi policaj z imenom Jakob Wald prijeti, ga je Dragia na mestu usmrtil. Tudi drugi straži, kateri se je še pridružila požarna brigada, se ni posrečilo, blaznega moža premagati, ker je prestopil iz voza streljal. Nato so dotični voz odstavili ter ga z norcem vred v strojarnico (Maschinenhaus) potisnili, kjer se je pričelo pravcato obleganje, ki ga je vodil mestni glavar sam. To je trpelo večera. Zvečer se je v spremstvu železniškega nadnika splazil nek žandarm bosonog na streho dotičnega voza; mislil je namreč streho raztrgati ter ga od zgoraj v voz vdreti. Dragia je to opazil ter močno držal revolver za strel pripravljen. Medtem ko je nek žandarmerijski stražmešter vstrelil iz daljine 200 korakov skozi okno voza ter norca hudo ranil. Prepeljali so ga nato v bolnišnico. Na kolodvoru je zbrala velika množina gledalcev in med njimi tudi Dragijeva žena in brat. Nesrečnež je trpel na blodnji (domišljavosti), da ga vedno in vsodni nekdo preganja (Verfolgungswahnsinn).

Dvojni samomor. Mladi župnik Nikolaj Jasprica iz Dolnje Vručice na dalmatinskem polotoku Pelješcu je imel s ženo nekega izseljenca, ki živi sedaj v Ameriki, ljubavno razmerje. Ko je mož o tem izve, je ženi iz Amerike domu pisal, da se pride v nekem maščevat. Nato se je podal župnik s svojo ženo v hosto, kjer sta se skupno zastrupila. Našli ju ljudje tesno objeta.

Dninar je postal milijonar. V rumunskem mestu Sasy je nek ondodni dninar z imenom Gerson lig dobil iz Amerike poročilo, da je v mestu Adelfija (v Severni Ameriki) umrl njegov bogat sonik, posestnik velikega hotela, ter mu zapustil 2 milijona kron premoženja kot dedščino. Selig je dosedaj v veliki revščini živel, si je moral delati za vožnjo v Ameriko izposoditi, kar pa je najlahko dosegel, ker je resničnost dedščine bila dokazana.

Štiri dni in štiri noči v smrtni nevarščini bilo petero oseb v planinski koči „Rosetta“ na tiki planini Pala (2600 metrov nad morjem). Čez tje sta oskrbovala to kočjo zakonska Dezorzi. 26. septembra sta si najela planinskega vodnika dva hlapca, da bi njima pomagali družega dne nevarno hišno opravo v dolino spraviti, ker čez zimo kočja prazna. Ko so še vsi spali, začelo je na-

enkrat strašno bučati in zdelo se jim je, da se cela gora maje in to je trajalo naprej. Ko se je zdanilo, so zapazili, da se je odtrgal celi kos gorskega vrha Korona (2762 m.) in tako tudi z gorskega vrha Dente del Cimone (2956 m.). Steza, ki vodi od imenovane kočje v dolino, bila je popolnoma zasuta ali pa odtrgana. Prst in pečine so neprenehoma drle v dolino in to je trpelo 4 dni in 4 noči, katere so ubogi ljudje v neznanskem strahu v koči prestali. Šele peti dan nastopil je mir, da so zamogli preplašeni ljudje priti čez kršje in pečine v nevarščini, sedaj in sedaj zdrkniti v kak prepad v dolino. Ženska je med potjo postala nezavestna, da so jo možki morali daljšo pot nesti.

Kako se godijo „čudeži“? Nek francoski častnik poroča sledeče: Srce svete Terezije je shranjeno v steklenem relikviariju v Alba da Tormes na Španskem. Od leta 1836. se je razširila novica, da iz tega navidezno posušenega srca izrasejo trnjeve bodice v takih časih, kadar je sv. cerkev v posebni sili ali nevarščini. Pred kratkim pa se je ta zadeva na povelje pristojnega škofa natančno preiskala in dognalo se je, da so domnevne trnjeve bodice — kupčki prahu. Na ta način je ves „nebeški čudež“ bil fuč.

Z denarjem vred v grob so djali nedavno v Borbu na Ogrskem teto neke kmetice, po imenu Meiner. Pred svojo smrtjo je izrazila starka željo, da jo naj pokopljejo v nekem starem kožuhu. To željo so ji izpolnili. Ker po rajni niso našli nikake zapuščine, dolžili se nečakinjo, da si je ista na nepostavni način denar prisvojila; znano je namreč bilo, da starka ni bila brez denarja. Konečno so se ljudje spomnili na stari kožuh, v katerem je bablje hotelo pokopano biti. Odprli so trugo (krsto), in glej, v starem kožuhu so našli vžitih 30 tisoč kron. — Seveda so ji potem manje vreden kožuh oblekli.

Kranjski deželni zbor, v katerem se je mlatila sama prazna slama, vmes pa pobalinsko razsajalo, razgrajalo in medsebojno psovalo, je vlada razpustila in odborniki se zamorejo „ponosni na svoje uspešno delovanje“ vrniti — „svoji k svojim“ — domov. Tako so ti gospodje „med seboj“; dobro je le, da so daleč — „proč od Gradca“! —

Roparski umor na Dunaju. Predpretečeni torek so našli v stanovanju zakonskih Henrika in Franciske Klein pod zofo v žakelj zavito mrtvo truplo, katero so znanci in sorodniki spoznali za 73 letnega Janeza Sikora, imovitega dunajskega meščana. Ta je imel s Francisko Klein ljubavno razmerje. Zakonska vlačuga pa ga je pri nekem obisku v svojem stanovanju zadavila, mu noge odsekala, v vrečo spravila ter pod zofo skrila. Nato se je s odvzetimi ključmi v stanovanje Sikore podala, kjer je pobrala ves denar, vrednostne papirje in razne dragocenosti. Mož baje o tem zločinstvu ničesar ni vedel. Ker je smrad v stanovanju postajal vedno neznosnejši in strah pred policijo vedno večji, je morilka svojega moža pregovorila, da sta se po-

dala na potovanje. Ko se je hudodelstvo odkrilo, telegrafirali so na vse strani, da bi natančno opisano zakonsko dvojico prijeli ter pravici izročili. In res se je policiji v Parizu posrečilo zakonska Klein zaslediti ter prijati. Izročila se bodeta v kratkem dunajskemu deželnemu nadsodišču. Kot dekle se je morilka pisala Franciska Braun ter je pred svojo možitvijo (v letošnjem septembru) bila zaradi kraje, različnih goljufij in sleparij že večkrat kaznovana. Tudi moža je dobila le s pomočjo sleparije na limance.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Kako obvarujemo lesene kletne posode plesnobe in trohnelosti? Napraviti si moramo raztopljino iz treh delov kolofonija in enega dela lanenega firnisa (Leinölfirnis). Razpustiti se mora to pri rahlem ognju ter nato še toplo namazati s čopičem na popolnoma suho kletno posodo, katera dobi s tem dobro prevlak, ki ne pripušča k lesu nobene vlage (mokrote). Škafi, lijaki, sodi i. t. d. zadobijo s to prevlak, ki jim daje trpežnost, kar kletarje obvaruje znatne škode.

Kako in kedaj moramo travnike gnojiti? Koj na prvi pogled se da spoznati, kateri travniki so primerno gnojeni, kateri ne. Na dušiku preveč bogata gnojnica pospešuje najbolj rast unih trav, ki za krmo niso dosti kaj vredne, ker ji primanjkuje fosforove kisline, katera je žlahtnejšim vrstam trav neobhodno potrebna. Slobodno smeš tudi zanaprej z gnojnico gnojiti, toda zapomni si, da bodeš za gnojnico gnojil še tudi s Tomaževom moko, ki daje travniku apna in fosforove kisline. Le na ta način pognojeni travniki donašajo ne samo prav veliko, temuč tudi prav izvrstne krme. — Najboljši in najprimernejši čas za gnojenje travnikov ste pozna jesen in pa zima. Nobeden kmetovalec naj ne opusti tega gnojenja. Trud in stroške bode mu bogat pridelek krme dobro poplačal, kar je posebno dandanašnji velikega pomena, ko edina živinoreja še kmeta brani pretečega mu propada.

Izjava.

Že pred mojo izvolitvijo za poslanca IV. kurije volilnega okraja mariborskega so moji klerikalni nasprotniki vse sile napeli, da bi skozi očitna kakor skrivna obrekovanja izpodkopali zaupanje, katero se mi je dosedaj od Nemcev kakor tudi Slovencev, posebno od kmečkega prebivalstva v prav obilni meri izkazovalo.

Ker mi ti nasprotniki po pravici ničesar drugega niso zamogli očitati, razširjali so med slovenskim ljudstvom mojega volilnega okraja laž, da sem jaz od rimsko-katoliške cerkve odstopil ter postal protestant.

Ta laž razširjala se je tudi od klerikalnih čas-

nikov in sicer na tako skriti in zviti način, da ni bilo mogoče preklica ali popravka zahtevati.

Akoravno protestantizem in njegove vernike ni tako čislam, kakor vsakega prepričanega drugega vernika, vendar mi ni vsejedno, ako se mi očita, bi jaz bil protestant postal, ko sem se vendar vedno povsod za katoličana spoznal; to tajeje moje različne vere je nesramni volilni manever.

Cutim se toraj primoranega, tem hudomušnejšim spletkarijam mojih klerikalnih nasprotnikov enkrat za vselej končati storiti ter očitno izjaviti, da sem s celo mojo družino katoliški, da ne mislim in tudi nikoli nisem nameraval k protestantizmu prestopiti in da so vse nasprotne govornice nesramne laži mojih klerikalnih nasprotnikov.

Pripoznavam, da sem ponosen na to, da sem kljub tolikim pred volitvijo razstrošenim lažem deloval od svobodno in napredno mislečih, nemških kakor slovenskih kmečkih volilcev toliko število glasov, da zatrujem, da bodem interese svojih volilcev vedno v vseh svojih močeh zastopal, kolikor mi je to kot deželni poslanec mogoče in v mojem delokrogu ležalo.

Slovenska Bistrica, dne 22. oktobra 1904.

S spoštovanjem

Albert Stiger l. r.

deželni poslanec.

Izjava.

Jaz podpisana se pritožim proti pisavi „Slovenskega Štajerca“ štev. 4, ker je čez mojega moža Franca Vračka smradljive laži prinesel.

Jaz sem bila preminulo zimo na smrt bolana moj mož mi je stregel štiri mesce sam noč in dan vzdigal me je z jedne postelje v drugo in skozi njegovo postrežbo sem hvala Bogu ozdravela čez 10 mesecev.

Ta človek, kateri je dotične laži pisal, ni človek ampak zanikerna mrcina. Bog naj ga kaštiga!

Da je to živa resnica, potrdi cela okolica. Tudi jaz nisem Neža, ampak Barbara Vračko.

Loterijske številke.

Trst, dne 15. oktobra:	37, 47, 55, 38, 46
Gradec, dne 22. oktobra:	9, 32, 87, 41, 68
Dunaj, dne 22. oktobra:	74, 77, 11, 66, 8

Pisma uredništva.

Sv. Vid pri Ptuj: Priobčimo prihodnjič. Pozdrav!

Mnogim dopisnikom: Prosimo potrpljenja. Ni nam mogoče, vsem ob enem ustreči, ker primanjkuje prostora. Hvala za poslano! Vse pride na vrsto.

Mnogim osleparjenim volilcem naznanjamo, da bomo klerikalne zvijače prihodnjič objavili, ko bomo imeli že vso tozadevno gradivo nabrano.

Večim dopisnikom: Sprejemamo le zanimive reči osebni zadev ne priobčujemo radi.